

Gebruik van de "stopkaart"

ofwel

DE STOPREGEL

Waarvoor dient de stopregel ?

Stel je voor, je hebt een aardige veertienpunter. Uw rechtertegenstander opent echter de bieding met 2S, zwak. Wat nu? U wikt en u weegt, en komt tot de conclusie dat bieden te gevaarlijk is, en past uiteindelijk.

Op een volgende spel opent uw rechtertegenstander weer 2S, zwak, alleen heeft u nu een nietszeggende tienpunter. Wat doet u? Passen natuurlijk, zonder twijfel.

Ziet u het verschil?

Uw partner ziet u op het eerste spel nadenken en ten slotte passen, en op het tweede spel vlot passen. Zo wordt het wel heel gemakkelijk voor partner om te bepalen of hij nog wat moet doen. U zult begrijpen dat dat niet de bedoeling is.

Dat probleem lossen we op met de stopregel.

Het werkt als volgt: indien iemand een sprongbod doet (dus ook bij een tweeopening, ongeacht of het sterk of zwak is) leg je eerst het stopkaartje neer en doet dan de voorgenomen bieding. De linkertegenstander MOET dan pakweg tien seconden nadenken, of ten minste doen alsof, alvorens zijn bieding te doen. In het geval hierboven zult u op het eerste spel de tijd gebruiken om te beslissen of u iets moet doen, en in het tweede geval telt u gewoon de tien seconden af. Het verschil is dat partner nu niet aan u kan zien of u wat heeft of niet.

Na 10 seconden neemt u de stopkaart weg en kan de volgende speler bieden zonder ook maar enige informatie aan partner te geven.

Een waarschuwing: als u niets te denken heeft, moet u natuurlijk niet zichtbaar tien seconden zitten aftellen. De bedoeling is dat u dan doet alsof u een heel groot probleem heeft, zodat partner niet kan zien of u echt een probleem heeft.

Tweede waarschuwing: neem die denkpauze ook in onschuldig uitzijnde biedverlopen als 1SA-3SA. Het is wel eens voorgekomen dat de speler na de 3SA nadacht, waarop partner de downstart vond.

De moraal: de stopregel werkt alleen als je die tien seconden denkpauze bij iedere stop neemt, hoe onschuldig ook.